

РЕШЕНИЕ

№ 3434

гр. София, 26.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 28.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **6367** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.405 от Кодекса на труда.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя С. К. Д., срещу Предписание №6, дадено с Протокол №ПР2004315/02.04.2020г. на Дирекция «Инспекция по труда» С. – [населено място].

Жалбоподателят [фирма] оспорва даденото предписание като незаконосъобразно. Твърди се, че в случая не е налице неосказано съдействие от страна на дружеството-работодател на контролните органи на Инспекцията по труда. Това е така, тъй като изисканите документи не са могли да бъдат предоставени поради обективна невъзможност, а именно противозаконното им отнемане от лицето А. В. В.-служител на [фирма]. В тази връзка се сочи, че преди образуване на проверката от страна на Инспекцията по труда, в Седмо районно управление на СДВР вече е била образувана преписка против В.. По тези съображения се претендира за отмяна на даденото предписание. В съдебното заседание жалбата се поддържа от адвокат К.. Заявена е претенция за разноски.

Ответникът – изпълнителният директор на ИА „Главна инспекция по труда“- С., не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, като взе предвид доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Не е спорно по делото, че жалбоподателят [фирма] има качеството на

работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ, който стопанисва обект – заведение за бързо хранене- „ Бистро“, находящо се в [населено място], [улица], на входа на печатница „ Образование и наука“.

На 11.02.2020г. контролните органи на ДИТ С. са извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в описания обект. При проверката са изискани платежни документи- ведомост за заплати, фиш, касов ордер или банково извлечение, от които да се удостоверява изплащането на уговореното трудово възнаграждение на А. В. В. за положения от нея труд през м. януари 2020г. Такива документи не са представени на контролните органи. Резултатите от проверката са обективирани в Протокол за извършена проверка № ПР 2004345/02.04.2020г., като по т. 6 от същия е констатирано нарушение на чл. 402, ал. 2 от КТ, във връзка с чл. 402, ал.1, т. 2- неказване от страна на дружеството на съдействие на контролния орган от Инспекцията по труда да изпълни служебните си задължения.

С призовка по чл. 45, ал. 1 от АПК работодателят е призован да се яви на 17.02.2020г. лично/чрез своя законен представител/или чрез упълномощен представител в ДИТ С., като на основание чл. 402, ал. 1, т. 2 от КТ са му изискани конкретни документи, посочени в призовката, без предоставянето на които контролните органи ще бъдат възпрепятствани да осъществят законовите си правомощия, свързани с контрол по спазване на трудовото законодателство от дружеството. На посочената дата, упълномощено лице на дружеството се явило, но не предоставило изискуемите му документи, свързани с трудовото досие на лицето В..

Жалбоподателят не оспорва последното обстоятелство, но твърди, че изисканите документи не са могли да бъдат предоставени поради обективна невъзможност, а именно противозаконното им отнемане от лицето А. В.- служител на [фирма]. Пред ДИТ С. е предоставено удостоверение от Столична дирекция на МВР при 07 РУ с № РИ338200-2675/19.02.2020г., за това че е образувана преписка срещу В. с вх.№338200-1547/2020г., за това че в качеството си на служител на дружеството- „барман“ в обекта на контрол, на 24.01.2020г., докато е била в отпуск, е отнела един брой ключ за входната врата и документация- два броя трудови договори на нейно име, ведомости за заплати и молба за отпуск.

На [фирма] е дадено предписание да окаже съдействие на контролните органи да изпълнят служебните си задължения, като предостави документи, а именно трудовото досие на А. В. В., в това число трудов договор, както и ведомост за заплати за периода от месец януари 2019г. до месец декември 2019г.

Работодаелят е оспорил задължителното предписание по т. 6, дадено с Протокол за извършена проверка № ПР 2004345/02.04.20120. на ДИТ С., по административен ред пред горестоящия орган. С решение изх. № 20049541/16.06.2020г. по чл. 97, ал. 1 от АПК на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ е отхвърлена жалбата на [фирма] против процесното задължително предписание.

По делото е представено копие от преписката срещу В. с вх.№338200-1547/2020г. по описа на 07 РУ на СДВР, в която се съдържат сметите ѝ обяснения и докладна записка, от които се установява, че В. признава факта, че е отишла на работното си място на 24.01.2020г. , като е използвала ключа, предоставен ѝ от работодателя ѝ, и е взела един екземпляр от трудовия договор. Ключът от бистрото В. е предала доброволно, за което е съставен протокол. Преписката е приключена с отказ да се образува наказателно производство поради липса на достатъчно данни за извършено

престъпление.

При така установената фактическа обстановка, съдът обосновава следните правни изводи:

Предмет на оспорване е предписание, дадено на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ от контролните органи на инспекцията по труда. Съгласно чл. 404, ал. 1 от КТ за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях контролните органи на инспекцията по труда могат да прилагат принудителни административни мерки (ПАМ), конкретно изброени в т. 1-12, като по т. 1 могат да дават задължителни предписания на работодателите за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство. ПАМ представляват индивидуални административни актове – издават се от административен орган, длъжностно лице, в кръга на неговите правомощия по спазване на трудовото законодателство, като вменяват определени задължения на адресата, а неизпълнението им има за последица настъпването на неблагоприятни правни последици, свързани с ангажиране на административнонаказателната отговорност на адресата. Като административни актове ПАМ подлежат на обжалване по реда на АПК (чл. 405 от КТ). Същите могат да се оспорят по административен ред пред по-горестоящия административен орган - изпълнителния директор на ИА „ГИТ”, по реда на чл. 81 и сл. от АПК, или директно пред съда.

Жалбата е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на съдебен контрол акт и в законоустановения срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореното предписание е издадено от компетентни органи в кръга на тяхната компетентност. Същите имат качеството на контролни органи по спазване на трудовото законодателство по смисъла на чл. 404, ал. 1 от КТ.

При издаването му обаче са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и на материалния закон. Съгласно чл. 402, ал. 2 от КТ „Работодателите, органите по назначаването, длъжностните лица, работниците и служителите са длъжни да оказват съдействие на контролните органи при изпълнение на техните функции“. В конкретния случай по време на проверката контролните органи са изискали от дружеството- работодател трудовото досие на лицето А. В.- трудов договор, както и ведомости за заплати за периода от месец януари 2019г. до месец декември 2019г.

Съдът дава вяра на твърденията на жалбоподателя за обективна невъзможност да изпълни даденото предписание, като отчита факта, че жалбата срещу В. до 07 РУ на СДВР е подадена преди извършване на проверката и в нея подробно са описани липсващите документи. Така наведените твърдения съдът намира за основателни и доказани. Обстоятелството, че липсват достатъчно данни за извършено престъпление от общ характер от страна на В. няма отношение към предмета на спора.

Съдът намира, че формалното непредставяне на изисканите документи не може да се приравни на нежелание да се окаже съдействие на контролните органи. Няма спор, че обществените интереси в областта на трудовото и осигурително законодателство са значими и защитими, но не трябва да се пренебрегват и правата на проверяваното лице, което има гарантирана от закона възможност в едно производство да наведе всички свои възражения и да представи своите доказателства, а едва след това въз

основа на съвкупното им разглеждане да се прави съответната преценка и да се дават задължителни предписания.

От събраните по делото доказателства се установява, че непредставянето на поискани от контролните органи документи на 17.02.2020г. действително се е дължало на обективни причини.

По изложените съображения оспореното задължително предписание е незаконосъобразно, поради което жалбата срещу него следва да бъде уважена.

С оглед изхода на делото на дружеството- жалбоподател следва да се присъдят разноски в размер на 350 лева за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание, Административен съд София-град, 38-ми състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ задължително предписание по т. б, дадено с Протокол за извършена проверка № ПР 2004345/02.04.2020г. на Дирекция „Инспекция по труда“- [населено място] на [фирма], ЕИК[ЕИК].

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда“- [населено място] да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] разноски по делото в размер на 350 (триста и петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14- дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: